

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.044 van 19 november 1998
in de zaak A. 50.799/VII-11.919.**

In zake : Martha VAN DE MEULEBROECKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ENGELAND,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 174 (residentie 'Nelson')

tegen :

de gemeente LOVENDEGEM.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Martha VAN DE MEULEBROECKE op 23 maart 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovendegem van 12 oktober 1992, houdende goedkeuring van de aanvraag van Firmin DE BAETS voor het rooien van 14 Canadese populieren alsmede van de beslissing van 22 januari 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovendegem houdende weigering van verzoeksters aanvraag om de op 12 oktober 1992 gegeven vergunning om te zetten in een weigeringsbesluit;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 2 april 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN ACKER die, loco Advocaat E. VAN ENGELAND verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. CLUYSE die, loco Advocaat L. MEHUYTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging.

1.1. Overwegende dat de verwerende partij verzuimd heeft een administratief dossier en een memorie van antwoord in te dienen; dat dienvolgens de door de verzoekende partij aangehaalde feiten als bewezen worden geacht, voor zover zij niet kennelijk onjuist blijken te zijn;

2. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Bij koopovereenkomst van 29 april 1957 verwierf verzoekster samen met haar intussen overleden echtgenoot, de heer Marcellus COCQUET 'een strook grond, zijnde een beplante landweg wijk Schoordam, gekadas-treerd sectie A, nummer 951/c/2', gelegen te Lovendegem. Uit de atlas der buurtwegen met bijlagen blijkt dat deze landweg (onderdeel van buurtweg n° 19) aan meerdere eigendommen paalt (367m, 367n, 367p, 367c) en uitkomt op de baan Gent-Eeklo.

2.2. Op 9 oktober 1992 sturen Firmin DE BAETS en zijn echtgenote Rita TROUVE, volgende aanvraag aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovendegem :

"Met dit schrijven vraag ik U om een toelating te verkrijgen om het afzagen van 14 Canadese populier hoogstammige bomen, waarvan reeds één in gevaarlijke toestand verkeert langs de buurtweg n° 19 Meienbroek, gelegen op mijn eigendom sectie A, 1e afd. nr. 365a, eigendom van de aanvrager DE BAETS-TROUVE RITA, Wittemaer 78 te Sleidinge.
Reden : Omdat de bomen de rooirijpheid en de ouderdom bekomen hebben en vanaf heden meer schade aanverricht en wortel last bezorgen ofdat ze nu opbrengen.
Na het verwijderen van deze bomen zal ik de stammen laten uitfrezen en er opnieuw veertien jonge laten aanplanten van dezelfde soort populier. Bij deze brief voeg ik twee foto's bij van langs beide richtingen genomen van de buurtweg".

2.3. Op 19 oktober 1992 deelt het college van burgemeester en schepenen het volgende mee aan Firmin DE BAETS :

"zijn wij zo vrij u mede te delen dat het Schepen-college van 12 oktober 1992 Uw aanvraag voor het rooien van 14 Canadese populieren heeft goedgekeurd, mits naleving van volgende voorwaarden :

1. na het rooien van de bomen, snoeihout opkuisen,
2. de wortelstronken uitfrezen,
3. verplicht heraanplanten van nieuwe bomen

aantal : 14
soort : eik
Geplaatst met steunpaal

4. het betalen van 7.000 Fr. waarborg (14 bomen x 500 Fr/boom) voor het uittreken en het heraanplanten van de bomen.
..."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Hierop gaat Firmin DE BAETS over tot het vellen van de 14 Canadese populieren.

2.4. Op 24 december 1992 laat verzoekster bij monde van haar raadsman aan Firmin DE BAETS weten dat zij zich erover beklagt dat hij een aantal bomen heeft geveld dewelke haar toebehoren.

Tevens wordt Firmin DE BAETS aangemaand om deze gehakte bomen niet te vervreemden of weg te maken, om zich in de toekomst te onthouden van dergelijke feiten en om per kerende post mede te delen op welke wijze hij de door verzoekster geleden schade zou vergoeden.

2.5. Dit schrijven wordt op 12 januari 1993 als volgt door Firmin DE BAETS beantwoord :

"Ik heb er wel sterk mijn twijfels over".

2.6. Op 12 januari 1993 wordt door de beslagrechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent, als volgt geoordeeld op het "verzoekschrift om verlof tot het leggen van beslag tot terugvordering", dat op 8 januari 1993 door verzoekster was ingediend :

"Verleent verzoekers toelating om lastens Firmin DE BAETS, wonende te Sleidinge, Wittemaer nr. 78, beslag tot terugvordering te leggen op de hierna vermelde roerende goederen : nl. 14 gehakte canada-populieren met het kruinhout en de stammen die zich bevinden op de aanpalende weide gelegen aan de Schoordam, buurtweg n° 19 te Lovendegem".

2.7. De raadsman van verzoekster maakt op 13 januari 1993 volgende brief over aan het college van burgemeester en schepenen :

"Ik werd geraadpleegd door de erven COCQUET, nader aangeduid op bijgaand verzoekschrift om verlof tot het leggen van beslag tot terugvordering.

Op 9 oktober 1992 hebben de heer Firmin DE BAETS en zijn echtgenote, mevrouw Rita TROUVE, Wittemoer 78 te 9940 SLEIDINGE/EVERGEM een aanvraag ingediend voor het rooien van 14 Canadese populieren (*populus canadensis*).

De aanvragers hebben volkomen ter kwade trouw het College misleid omtrent de ware toedracht der juridische en feitelijke gegevens dewelke ten grondslag lagen aan hun verzoek.

1. Wijlen de heer Marcel COCQUET, geneesheer, en zijn echtgenote, mevrouw Martha VAN DE MEULEBROECKE zijn, krachtens koop-verkoopakte (st 1), verleden voor mr. Emiel DAUWE, notaris met standplaats te EEKLO dd. 29 april 1957, eigenaar geworden van een beplante landweg wijk Schoordam (buurtweg nr. 19) (st 3, met bijlagen 2, 3 en 4), gekadaastreerd sectie A nummer 951/c/2.

Bij het overlijden van de heer Marcel COCQUET voornoemd op 6 oktober 1978, hebben mevrouw Martha VAN DE MEULEBROECKE en haar kinderen, resp. als vruchtgebruikster en als naakte eigenaars, voornoemde beplante landweg verworven, welk goed nog steeds in onverdeeldheid toebehoort aan voornoemden.

De heer Firmin DE BAETS heeft derhalve ter kwade trouw en met miskenning van het eigendomsrecht van mijn cliënten, de 14 Canadese populieren gerooid.

Zoals in mijn verzoekschrift aangemerkt, heeft de heer Firmin DE BAETS zich daarbij ongetwijfeld schuldig gemaakt aan een strafbaar feit, met name door kwaadwillig één of meer bomen om te hakken of zodanig te snijden, welk feit in toepassing van art. 537 Strafwetboek strafbaar wordt gesteld met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van 26 frank tot 100 frank (te verhogen met de opdecien).

Cliënten hebben omtrent deze feiten dan ook klacht ingediend bij de Rijkswacht te ZOMERGEM. Op 8 januari 1993 hebben cliënten een verzoekschrift neergelegd om verlof tot het leggen van beslag tot terugvordering. Bij beschikking van de heer Beslag-rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te GENT dd. 12 januari 1993 verkregen cliënten op grond van de motieven van het rekest en de stukken gevoegd bij het rekest de toelating beslag tot terugvordering te leggen op de 14 gehakte canadapopulieren met het kruinhout en de stammen.

2. Volkomen ten onrechte en eveneens ter kwade trouw hebben de aanvragers de thans gehakte Canadese populieren als rooirijp bestempeld.

Als bijlage voeg ik de stavingsstukken waarover ik thans reeds beschik. Al deze stukken werden genummerd en gebundeld. Ik voeg hierbij tevens mijn inventaris der stavingsstukken. Mag ik U dan ook verzoeken het Besluit dd. 12 oktober 1992 te willen herzien en de eertijds verleende goedkeuring te willen omzetten in een Besluit tot weigering van de aanvraag. Cliënten hebben keuze van woonst gedaan op mijn kantooradres, zodat U het Besluit op mijn kantooradres, zoals aangeduid, kan laten toekomen".

2.8. In antwoord op dit schrijven meldt het gemeentebestuur op 22 januari 1993 :

"In antwoord op Uw schrijven van 13 januari 1993 is het College, zonder zich over de grond van de zaak uit te spreken, wat wij trouwens overlaten aan de bevoegde juridische instellingen, van oordeel niet te kunnen ingaan op Uw verzoek om de op 12 oktober gegeven vergunning om te zetten in een weigeringsbesluit".

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3. De ontvankelijkheid van het beroep.

- Aangaande de eerste bestreden beslissing.

3.1. Overwegende dat uit de brief van verzoekster van 13 januari 1993 aan het college van burgemeester en schepenen blijkt dat zij op de hoogte was van volgende elementen : op 9 oktober 1992 werd door de echtgenoten DE BAETS-TROUVE een aanvraag ingediend tot het rooien van 14 Canadese populieren ("populus canadensis"), langsheen de buurtweg, nr. 19, wijk Schoordam, waarbij deze zich hebben voorgedaan als eigenaar - volgens de verzoekende partij ten onrechte - en waarbij zij de populieren - volgens de verzoekende partij ook ten onrechte - als rooirijp hebben bestempeld; met een besluit van 12 oktober 1992 werd aan Firmin DE BAETS en zijn echtgenote de vergunning verleend tot het rooien van die populieren; dat daaruit blijkt dat verzoekster

uiterlijk op 13 januari 1993 over de essentiële gegevens beschikte om de kwestieuze vergunning met kennis van zaken aan te vechten; dat aangezien die vergunning aan verzoekster niet diende te worden betekend, de beroepstermijn inging de dag na de feitelijke kennisname ervan, te weten 14 januari 1993; dat verzoekster in haar laatste memorie tevergeefs betoogt dat het met haar brief van 13 januari 1993 ingediend willig beroep de beroepstermijn heeft gestuit; dat immers de verwerende partij nooit enige blijk heeft gegeven van haar bedoeling om de zaak opnieuw ter hand te nemen; dat zij in haar schrijven van 22 januari 1993 duidelijk heeft laten weten zich niet over de grond van de zaak te willen uitspreken en dit over te laten aan de bevoegde juridische instanties; dat na ontvangst van die brief verzoekster wist dat de verwerende partij niet zinnens was een nieuw onderzoek met het oog op een eventuele herziening van haar beslissing van 12 oktober 1993 uit te voeren en zij dan ook diende te weten dat de beroepstermijn was ingegaan op 14 januari 1993; dat het beroep op 23 maart 1993 ingesteld tegen het besluit van 12 oktober 1992 onontvankelijk is;

- Aangaande de tweede bestreden beslissing.

3.2. Overwegende dat met de sub 2.8. geciteerde brief geen nieuwe beslissing werd genomen maar dat louter werd verwezen naar de reeds bestaande beslissing zonder enig nieuw onderzoek; dat dienvolgens zelfs al zou verzoekster met haar brief van 13 januari 1993 nieuwe feitelijke en juridische gegevens hebben bijgebracht, zoals zij in haar laatste memorie doet gelden, die brief als een louter bevestigende beslissing moet worden aangemerkt die niet vatbaar is voor vernietiging; dat het beroep ingesteld tegen de beslissing van 22 januari 1993 eveneens onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.